

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1918 kl. $\frac{1}{2}$ 12 f. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 4, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av understöd av statsmedel åt s. k. hembygdskörer.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 236, har herr *Pettersson* *Motionen.* i Bjälbo föreslagit, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas s. k. hembygdskörer med uppgift att bland folket särskilt på landsbygden vårda och vidmakthålla intresset för gemensam sång och kärleken till sången samt därefter till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan komma att föranleda.

I avseende å motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Andra kammarens första tillfälliga utskott har efter erhållen remiss av motionen anfört följande:

»Utskottet finner den i motionen gjorda hemställan behjärtansvärd. Såsom motionären framhåller, har riksdagen redan beviljat understöd åt orkesterföreningar. Hembygdskörerna ha att fylla en uppgift, som är icke mindre viktig och kulturellt gagnelig än orkesterföreningarnas. Det måste tvivelsutan betraktas som ett betydelsefullt led i den allmänna folkupfostran, därest dylika hembygdskörer kunna uppblomstra och vinna anslutning. De äro säkerligen ägnade att giva de kulturella bildningsmøj-

*Andra kam-
marens första
tillfälliga ut-
skott.*

ligheterna på landsbygden ett beaktansvärt tillskott. Både estetiskt och moraliskt kan sångkonstens odling bidra att höja upp landsbygdsbefolkningens förströelseliv på ett högre plan. Den vänjer särskilt ungdomen vid en viss konstnärlig självverksamhet, på samma gång som den bereder allmänheten nytta och nöje. Den skapar kamratlig samverkan mellan olika samhällsgrupper och inverkar förfinande på känslolivet. Varje steg, som kan tagas till ett främjande av sångkonstens odling ute bland folket, bör därför ha rätt att påräkna statsmakternas bevägenhet och stöd. Utskottet önskar emellertid framhålla, att nödiga garantier böra skapas för att statsbidraget icke missbrukas. Vissa betingelser böra därför ställas för dess erhållande. Kontroll över de statsunderstödda körernas verksamhet bör i någon form anordnas. Likaså bör redovisningsskyldighet föreskrivas.

Med avseende på frågan, i vilken omfattning dessa s. k. hembygdskörer eller med dem likartade sammanslutningar böra anses berättigade till statsbidrag, anser utskottet, att dylikt bidrag i främsta rummet bör utgå till sådana körer, som äro organiserade för verksamhet inom ett vidsträckt område.

På grund av vad ovan framhållits får utskottet hemställa, att andra kammaren, med bifall till förevarande motion, för sin del måtte besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas s. k. hembygdskörer med uppgift att bland folket, särskilt på landsbygden, vårda och vidmakthålla intresset för gemensam sång och kärleken till sången samt därefter till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan komma att föranleda.»

Andra kammaren biföll sitt utskotts hemställan, varefter ärendet överlämnades till första kammaren, som hänvisade detsamma till sitt första tillfälliga utskott.

Utskottet.

Det torde från utskottets sida icke tarvas någon utförligare motivering till förmån för de i motionen framställda kraven på statsunderstöd åt hembygdskörernas verksamhet.

Att även den amatörmässiga sången har en betydelsefull kulturell uppgift att fylla lärar vara ostridigt. Särskilt på landsbygden torde hembygdskörerna kunna giva ett beaktansvärt tillskott till de kulturella bildningsmöjligheterna, på samma gång de äro i hög grad ägnade att undantränga nöjen av mindre god art.

Såväl ur folkbildnings- som nöjessynpunkt måste det därför anses önskvärt, att hembygdskörerna må utvecklas. Utskottet får därför i anslutning till vad andra kammarens utskott anfört hemställa,

att första kammaren måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 12 mars 1918.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar *Borell, Stenström, Hulting, Bergman, Oscar Olsson, Lillienau* och *Stenberg*.
